

Älä puhu poika

Stam1na

Sotaa, sotaa, sotaa!
Saisinko? Saisinko?

Saisinko nimen alle siihen viivalle?
Sano, poika, niin vihan valtio rajataan
Satanus, itseteossa juovuksissa vihan humala
Siinä pahuus, missä viha, myös on Jumala

Todellinen paha
Onko valta vai raha vai ahneus?
Vai tyhmyys, jonka ihminen kirjoittaa?
Onko se aika, kasvatusta maailman tapa: hammas hampaasta?
Ihmiset: tuomitun määritelmät?

Sotaa, sotaa, sotaa!

Älä puhu poika
Kuunnellaan, jos hiekka lasissa tippuu
Anna menneiden olla

Mikään ei muutu paperini musteessa, vaan annan nimeni
jos ostamme pidemmän nuoruuden
Näistä vähistä päivistä en tuhlaa yhtään
Elämme sitä päin
Minä sinua ja sinä minua ja heitä
Sydän on kotona ja koti on sodassa
Sota on loputon ja sydän on puhdasta tulta

Palaen se savuu näkyy kauas
Se savu on mustaa
Anteeksi, en ehdi rakastaa

Sotaa, sotaa, sotaa!

Voi kun et puhuisi, poika
On meidän se tajuttava, tajuttava unohtaa .